

העורך: אורי אבנרי עורך משנה: ש' לום כהן

עורך סגנון: דב איתן צלם ראשי: דוד רובינר

השבועון המצויר לאינפורמציה

המערכת והמנהלה: רחוב תיאטרון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל") ת.ד. 136, טל. (זמני) 66785 מען למכריקים: "עולםפרס"

מו"ל: העולם הזה בע"מ; פרס: ישראל בע"מ; הפצה: פלס בע"מ.

קובץ '2'

במו עיני

יחס לתלמידי

לימדתי זה זמן רב אנגליה בבית הספר תיכון, ליד תל-אביב. רוב הזמן היתה המחלקה שבה הורתי וני בלתי ממושמעת ומלאה רעש, בלי שיכולתי להשתלט על הנערים והנערות הרעשניים.

לבסוף, עובתי יום אחד את המחלקה כי כעס וחרדותי כעבור זמן-מה. כשנכנסתי ישיבה כל המחלקה רגועה לחלוטין.

תמהתי וביקשתי לדעת מה הניע אותם לשקט כה מוחלט.

הצביע אחד הנערים, כבן 14, ואמר: "הודעת לנו שאת פנס תצא את המחלקה ותמצא אותנו שקטים כשתחזור, יאחזך השבץ!"

הקורא המורה טריפוליום זוכה בפרס של 1 ל"י (בלי שבץ).

אוביקטיביות של העתון, כיוון שהודות לה אני מקבל ידיעות אמיתיות ביותר אך מאמריכם על הימאים לא נהגתי ביותר. התפלאתי שהעולם הזה שש להגן על הימאים ה"אומללים" הללו, המסכנים שהסתדרות מקפידה אותם.

ישראל רביש, תל-אביב אלא נא, אחי, נצפה לצדק כך מנהגה של מדינה - אזד כושני חייב ללכת חזק הושב, נוהג שררה.

תודה לתמר

הקטע, "האם ביקשה מים" (העולם הזה 735) זעזע אותי מאד. הכרתי את תמר בשש שנות הדי פלמי"ח בתל-יזוף. אחרי שההכשרה התפרדה עברה לתל-אביב כדי להיות בקרבת אמה. כשקרא הפלמי"ח לרורכיסטים התייצבנו שנינו, עברנו לריכוז, לוינו שירות. נשאנו בירושלים בימי המצור. תמר התנדבה לרדת לתחנת השאיבה בקרית ודיתה שם אחרית לבנות. אחרי המלחמה בקרית אצלה ושמה" תי מאד שסוף סוף באה פחות או יותר אל המנוח זה ואל הנחלה אחרי שנות הפלמ"ים. עם קראי את המאמר בעולם הזה ששנת זעתי. האם זו התורה המנועה לתמר? בשהרית הדי"ר ליטבאק את התלמת המאורעות עבר להשי"תלם בפאריס, ואחרי שתמר וחבריה השלימו את המלחמה חזר. כמות תורה לכך שתמר וחבריה שחרו על ביתו, דרש ממנה 20 ל"י שכר דירה לחודש עבור עליית הנני. ולבסוף הביא זה צו הדיחה.

מפתחיון בשוהה

תאור פגיעתה של רחל, נערת השער (העולם הזה 765) הוא נכון, פרט לכמה פרטים. הצעיר שביסחה את רחל בהפניה לא היה בדימבסק (הוא קיים אז רק 10 שנים) אלא חבר הכשרת המכבי הצעיר שזימה במקום. בפני המפגרותיה של רחל, ששום בחור בריא וגורמלי לא יכול להכריח לה. לא עמד גם לבי הקשוח. אולם הפנו המצויר החטיא אותי במקרה ופנע רק ברחל, אם כי סרט גם אותי בלי כוונה. הוממה מפגיעה ומחסיוטים שעברו עליה משה ארבע שעות, לא יכלה רחל להבחין כאשר נלקח לאמבולנס.

בעיותיו של מדצור

אני פונה אל הציבור בשאלה: היות ואני עובד כאן במקום צבאי, ורואה הרבה אנשים בעלי שם עלומי, מה היתם אדם עושים במקומי בזמן שר ששם המוניסטר הנאצי לשעבר, הניע גנה הידי חב צרכים לשרת אותו? אני עובד כאן כתלמיד למצוינות.

בי ג'י 3

תמונתו של בי ג'י השלישי היתה מעניינת ביר תר. האם הפה אינו דומה בדיוק לפיו של סבו? הכל רק שלא אמרתם מה יצא מפיו - האם ידועים את האחתות בבית-החולים כאיובת המדינה והכלי נית? האם דחה מאליו את הרופא שלא היה פועל פשוט בפניו? בקיצור, מה היה נאום-הכתוליון של הנכד?

אסתר רבין, טבריה

בלב - בלב - בלב - הזמנה יפאנית. העולם הזה (733) אתם כותבים כי יחזקאל הלצמן החובב מכתבים, מתכתב עם אנשים זרים בכל קצו תכל. אנו חושבות שאם הוא כותב לאני

כשהוא מלווה ארבעה עורכים מאנשי האינ-דאן יוז סיר משך יומיים (עד הופעת המי-טוט הממשל לסניגפור) בבומובי, הולעט עשי-רות מבשילי ארז למיניהם המגזונים, איך-בבתי-מקשו אוי-מספר, ששעם הרצאות איך-סיף על בעיית קאשמיר וניפאל וגדולתו של-גינהרלל גהרי.

אחר שהועמס מזי

כרות שנהב ומשי הודיים נפרו מהחבר-רים למקצועי, המצי-פיה לתגמול בהופי-ענה, באחד הימים, כי-שם שהופיעה משל-חת מטעם משרד ה-חקלאות ההודי לחקר-השוואתי של ההתייש-בות העברית במשך-החקלאות הישראל, במערכת העולם הזה, תל-אביב. אוהם מזה-כירות המערכת תצי-טרונה, כנראה, לחי-כות זמן רב למדי עד-שיגטלמנים הודיים-דוברי אנגלית במב-טא היג'וסטאני ית-עו במערכת. הסיבה-למחרת עזיבתי של-דוד התניסו כל חבי-רי מערכת האינדיאן-ניו, למסע הסברה-בין האכרים ההודיים שיארך כשנה.

דוד בן-דוד

כשהתעמק מי שהיה מפקד פלוגת מכוונת ירייה בצה"ל בשעת הסיטה בצפון צבאי שתי-אר מהלך הקרבות בין ישראל ופקיסטן (עיסוקי-צות-הברית לדרומן לפני 90 שנה (עיסוקי-החביב של דוד) חשדו בו כמה מהמארחות-היפופיות של ק.ל.מ. בנות הולנד דקות גורה-ובלוגיות (כותב דוד: "כל אחת מהן הדי-תה יכולה להיות מלכת-יופי") כי הוא קצין-צבא גרמני הנוסע לגיקאקארטה, ביתר הדי-פובליקה האינדונזית, כדי לקחת חלק באימון-צבאה.

אחר שדוד הכחיש בתוקף באחת משבע הל-שונות (עברית, ערבית, רוסית, פולנית, אנ-גלית, צרפתית, גרמנית) בהן הוא שולט, חשד-זה וציזיבת למארחות על מצלליו גובענת, הפך חביב נוסעי המטוס. הוא הגיש להם לשם-הכרת יתר את גליונות העולם הזה 725 ש-הוקדשו לביקורה של איבון דה-קרלו בישר-גל והכילו גם את סיפור חייו של דוד.

ברדתו בשדה הערופה שהרן הוקף עתרי-גאים איראניים שהסבירו לו (בפרסית, בה-טרם השתלם דוד) את בעיות הלאמת הנכס. כדי לפק להחשב בסתמי-אדיב נולק את ראשו-כילי לשא לאותב בכתה, חזק חינוכי גייגני-מקצועיים. אולם כשידו בתחנתו השלישית, בומביי ההודית (אחר חנייה קצרה בקאצי-האקיסטנית) נאלץ לקבל עליו את חסותו-הטובה של אחד מעורכי האינדיאן ניו, חברו-למסע.

מכתבים

היה המאמר להיכתב על-ידי חבר מערכת שאינו בעל דעה שרופה כזאת. וברור שהמאמר היה נכתב-בפחות תלהכות. עצם העובדה שרוב המקום מוקד-דש להכרי הימאים ולהצדקתם מראה על עויבת-הקו.

כקורא חותק של העולם הזה מיום היווסד המערי-רכת ההדשה הבחתי מידר במעלה אחת שהעלית-את קרנו בעיני, והוא האוביקטיביות. גברתי ש-אני הרצדידי מאד בהשקפתיי, אני נוהגת תמיד מה-

כאשר נפרדת לפני שלושה חודשים בשדה-התעופה לוד מסרן דוד בן-דוד, הגייגני שני-אות לעסוק מלבד השלמות בהנחת עיבוד-המחירת באוניברסיטת במבורן, אוסטרליה, גם-במסירת דו"כים שוטפים על המתארע במורת-החוק, היה זה מאורע כפול-חשיבות: המי-טיס, שהטיס את דוד-היה המטוס האחרון-שחברת התעופה ה-הולנדית ק.ל.מ. הטי-סה דרך לוד. מאורע-חשוב שנוי: הופעי-תו הראשונה של סרי-פר חוץ ישראלי ק-בוע במורת הרחוק. מלבד העובדה ש-העונות הישראלית-כמעט ואינה מכסה-את המורת הרחוק-בו חייה כמחצית ה-אנושות היא התעלי-מה, שלא באשמתה, משך שש שנים הדי-הרונט מהיזבת ש-חמישית, אוסטרליה, שחיללה כבשו כפר-שים את ארץ ישראל-תחת פיקודו של-אלנבי, הגנו עליה, בהופכם חביבי הדי-שוב, במלהמת העור-לם השנייה.

דוד בן-דוד

כשהתעמק מי שהיה מפקד פלוגת מכוונת ירייה בצה"ל בשעת הסיטה בצפון צבאי שתי-אר מהלך הקרבות בין ישראל ופקיסטן (עיסוקי-צות-הברית לדרומן לפני 90 שנה (עיסוקי-החביב של דוד) חשדו בו כמה מהמארחות-היפופיות של ק.ל.מ. בנות הולנד דקות גורה-ובלוגיות (כותב דוד: "כל אחת מהן הדי-תה יכולה להיות מלכת-יופי") כי הוא קצין-צבא גרמני הנוסע לגיקאקארטה, ביתר הדי-פובליקה האינדונזית, כדי לקחת חלק באימון-צבאה.

אחר שדוד הכחיש בתוקף באחת משבע הל-שונות (עברית, ערבית, רוסית, פולנית, אנ-גלית, צרפתית, גרמנית) בהן הוא שולט, חשד-זה וציזיבת למארחות על מצלליו גובענת, הפך חביב נוסעי המטוס. הוא הגיש להם לשם-הכרת יתר את גליונות העולם הזה 725 ש-הוקדשו לביקורה של איבון דה-קרלו בישר-גל והכילו גם את סיפור חייו של דוד.

ברדתו בשדה הערופה שהרן הוקף עתרי-גאים איראניים שהסבירו לו (בפרסית, בה-טרם השתלם דוד) את בעיות הלאמת הנכס. כדי לפק להחשב בסתמי-אדיב נולק את ראשו-כילי לשא לאותב בכתה, חזק חינוכי גייגני-מקצועיים. אולם כשידו בתחנתו השלישית, בומביי ההודית (אחר חנייה קצרה בקאצי-האקיסטנית) נאלץ לקבל עליו את חסותו-הטובה של אחד מעורכי האינדיאן ניו, חברו-למסע.

מכתבים

היה המאמר להיכתב על-ידי חבר מערכת שאינו בעל דעה שרופה כזאת. וברור שהמאמר היה נכתב-בפחות תלהכות. עצם העובדה שרוב המקום מוקד-דש להכרי הימאים ולהצדקתם מראה על עויבת-הקו.

כקורא חותק של העולם הזה מיום היווסד המערי-רכת ההדשה הבחתי מידר במעלה אחת שהעלית-את קרנו בעיני, והוא האוביקטיביות. גברתי ש-אני הרצדידי מאד בהשקפתיי, אני נוהגת תמיד מה-

בתי בישת

רציו שהיה איזה עתון שיהיה אמין ויעלה בקויה זו: ענין בתי-הבנות בברדינה. ידועים לי נקומות רבים כהם מתנהל עסק זה בשקט, תחת אזה של-המשרה, ללא פיקוח, דבר המגדיל את אחוז חולי-החץ בסנינה. עמרים בתור, זה ליד זה. נער-סמוק בן 15 ואדם נשוי הבקיא בעיניו, כדאי ששתי-אלו את הקוראים: האם יש לפתוח בברדינה בתי-בישת תחת פיקוח, או שיש להכריז חרם על בתי-בישת אלה?

יוסף בן-אפרים, קרית חיים הויכוח על נושא זה נמשך לא פחות גם-בין חברי המשלטה, אך מובן שהשותפים הדי-דתיים מתנגדים לשינוי החוק, האוסר בתי-בישת. אזרח היודע על הפרת חוק מצווה לי-עזור בחיסולה.

על משמר הזכר

במאמר אודות סניאלוף עמנאל מור (העולם הזה 732) מופיעות משמרות נעות. מאשר משממר-הנו זכר, מוטב היה לו הופיעו משמרות נעים. ציפ, צ.ה.ל.

מושב זקנים

הנני נרה שמונה חדשים בירושלים ואת פעם-לא ראיתי עיר יותר מופתת מעיר זו. האנשים-הנחים בה קטנים, מעוצבים ומשעממים עד מוות. פקידה הממשלה העובדים בה מחויקים בכל שיהם-בדיוריהם בתל-אביב וחולמים כל הזמן על שיבה-לבריה האמתית של מדינת ישראל, תל-אביב, או-לשם מה הכלולים והידיבורים על "הבריה", שבי-אמת אינה אלא בתי-הקברות או מושב-זקנים?

תשומת לב פותבי מכתבים

מערכת: העולם הזה לא יפרכה-שום מכתבים הבאים להגיב על-דברים שהתפרטנו בעיתונים אחר-רים בצורה המוגה או המשמיצה-אותם, אלא פשתני ציבורי חיוני-מחויבים ואת מכתבים פוטגו זה, מן-הדיון שיהיו מופנים לעיתונים ש-פירסמו את החומר המקורי.

ה ש ע ר

כשפגש המורה מאיר שיף, איש העלייה השנייה, שהפך סתת בקבוצת הסתמים, בה עבד גם-דוד בן-גוריון והיה לאחר מכן אחד ממוריה הירושלמי בגם ההוראה ללמד גרמנית-בלבה, את לילדת ראשון לציון, חסייה, בתיאטרון החובבים (אומר מיד: "בגלל זה אני-חובב תיאטרון") קשה היה לדעת, מה יעשו ילדיהם 34 שנים לאחר מכן.

אולם בשנת 1951 כבר היו הדברים ידועים: הבכור, ישורון, הפך ראש אגף החקירות-של משטרת ירושלים, מיועד, משופם כאחיו (אך עבדן בחסדי עצמו) הפך איש-עט-שעסק מלבד עריכת הפרס והעולם הזה גם בספרות שאת פרייה הטוב שמעון אהרמא (ראה-ספרים) הוציא, החודש, לרבים.

אומר מיד שגורש מחיל האוויר על סרבו לעמוד דרגת קצינותו (והעובר כעת קורס מ"כים): "אני אוהב לעשות מה שכולם אוהבים לעשות. אין לי מיליון לירות, כי אני בזבזן. כל-שיני בני ועולם לא הלכתי לרופא שיניים אלא פעם אחת כשעקר לי שן בינה, כל השאר-ידוע בין כה".

מידר הגבוה (1.78 מ') הוא חום שיער, אך זקנו השחור הוא בעל כתם גייגני יליד טבק-הסיגארים (סתוס'פה, בלשוננו של מידר, כיוון שבהם הוא כותם לעצמו את פיו). הרוצה-לכתוב ספרים כיוון שהוא נהנה מעשייתם והגאה על כך כי אותם מארזות הספרים שלו-הוא ארון מתים בעל זוגית (כבסטר שלגיה של וולס דיסני) ושולחנו השחור וגדלי-המידות-משמש לכל דבר (כולל: צבירת אבק) מלבד כתיבה, לשמה הוא משתמש בכיסא (המופיע-בתמונת השער).

ה ש ע ר

כשפגש המורה מאיר שיף, איש העלייה השנייה, שהפך סתת בקבוצת הסתמים, בה עבד גם-דוד בן-גוריון והיה לאחר מכן אחד ממוריה הירושלמי בגם ההוראה ללמד גרמנית-בלבה, את לילדת ראשון לציון, חסייה, בתיאטרון החובבים (אומר מיד: "בגלל זה אני-חובב תיאטרון") קשה היה לדעת, מה יעשו ילדיהם 34 שנים לאחר מכן.

אולם בשנת 1951 כבר היו הדברים ידועים: הבכור, ישורון, הפך ראש אגף החקירות-של משטרת ירושלים, מיועד, משופם כאחיו (אך עבדן בחסדי עצמו) הפך איש-עט-שעסק מלבד עריכת הפרס והעולם הזה גם בספרות שאת פרייה הטוב שמעון אהרמא (ראה-ספרים) הוציא, החודש, לרבים.

אומר מיד שגורש מחיל האוויר על סרבו לעמוד דרגת קצינותו (והעובר כעת קורס מ"כים): "אני אוהב לעשות מה שכולם אוהבים לעשות. אין לי מיליון לירות, כי אני בזבזן. כל-שיני בני ועולם לא הלכתי לרופא שיניים אלא פעם אחת כשעקר לי שן בינה, כל השאר-ידוע בין כה".

מידר הגבוה (1.78 מ') הוא חום שיער, אך זקנו השחור הוא בעל כתם גייגני יליד טבק-הסיגארים (סתוס'פה, בלשוננו של מידר, כיוון שבהם הוא כותם לעצמו את פיו). הרוצה-לכתוב ספרים כיוון שהוא נהנה מעשייתם והגאה על כך כי אותם מארזות הספרים שלו-הוא ארון מתים בעל זוגית (כבסטר שלגיה של וולס דיסני) ושולחנו השחור וגדלי-המידות-משמש לכל דבר (כולל: צבירת אבק) מלבד כתיבה, לשמה הוא משתמש בכיסא (המופיע-בתמונת השער).

כקורא חותק של העולם הזה מיום היווסד המערי-רכת ההדשה הבחתי מידר במעלה אחת שהעלית-את קרנו בעיני, והוא האוביקטיביות. גברתי ש-אני הרצדידי מאד בהשקפתיי, אני נוהגת תמיד מה-